

POSTANOWIENIE

Dnia 3 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Leszek Dąbek

Sędziowie SO Gabriela Sobczyk (spr.)

SR(del.) Ewa Buczek-Fidyka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 listopada 2015r.

sprawy z wniosku Z. R. (R.)

przy udziale J. R.

o podział majątku wspólnego

na skutek zażalenia pełnomocnika wnioskodawcy

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 20 lipca 2015 r., sygn. akt I Ns 241/09

postanawia:

oddalić zażalenie.

SR(del.) Ewa Buczek- Fidyka SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 lipca 2015r. Sąd Rejonowy w Zabrze umorzył postępowanie w sprawie z wniosku Z. R. przy udziale J. R. o podział majątku dorobkowego wobec zawarcia przez wnioskodawcę i uczestnika postępowania ugody sądowej oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania. Zaskarżonym postanowieniem zawartym w punkcie 2 przyznał od Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Zabrze na rzecz adwokat M. M. kwotę 4428zł w tym VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy z urzędu. Uzasadniając to rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy wskazał na §2 ust.1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu(Dz. U. z 2013po. 461 ze zm.). Wskazał, że ustając wynagrodzenie za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego Sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy adwokata, rzeczywiście przez niego poniesiony, a także charakter sprawy. W niniejszej sprawie w ocenie Sądu uzasadnione jest z uwagi na powyższe przyznanie wynagrodzenia w oparciu o stawkę minimalną 3600zł powiększoną o należny podatek VAT, zgodnie z §2 ust.3 rozporządzenia. Jako podstawę ustalenia wysokości stawki minimalnej wskazał §7 w zw. z §6, jako podstawę do jego ustalenia przyjął wartość udziału w majątku dorobkowym tj. zgodnie z deklaracją zawartą we wniosku 1/2 z 800 000 zł. Sąd Rejonowy wskazał, że skoro strony zawarły ugode, należało uznać, że ich wniosek był zgodny, dlatego przyznano 50% stawki odpowiadającej wartości udziału. Sąd Rejonowy wskazał, że połowa udziału wyniosła 200 000 zł, zatem pełnomocnikom stron przyznano stawki wg §6 pkt6 rozporządzenia.

Zażalenie na to rozstrzygnięcie(zawarte w punkcie 2 postanowienia) wniósł pełnomocnik z urzędu wnioskodawcy. Zarzucił mu naruszenie §6 pkt6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z

urzędu poprzez jego zastosowanie w sytuacji, gdy zastosowany winien zostać punkt 7. Stawiając ten zarzut wnioś o zmianę zaskarżonego postanowienia w punkcie 2 poprzez przyznanie pełnomocnikowi wnioskodawcy kwoty 8856zł, w tym 1656 zł podatku od towarów i usług. Ponadto wnioś o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy w postępowaniu odwoławczym, które nie zostały uiszczone ani w całości ani w części. W uzasadnieniu skarżący wskazał, że wartość udziału wnioskodawcy wskazana w postępowaniu wynosiła 400 000zł, stąd zaskarżone postanowienie w jego ocenie jest wadliwe.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie

Mimo błędnego uzasadnienia zaskarżone rozstrzygnięcie odpowiada prawu. Podnieść należało, że postępowanie, w którym zostało ono wydane było postępowaniem o podział majątku dorobkowego. Wnioskodawca i uczestniczka postępowania nie złożyli w nim zgodnego wniosku, lecz po długim okresie postępowania zawarli ugodę w sprawie. Zatem nie można zgodzić się z argumentacją Sądu Rejonowego zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia zażalenia miała ocena specyfiki postępowania o podział majątku wspólnego (dorobkowego). W postępowaniu tym w zw. z art.46krio znajduje odpowiednie zastosowanie art. 684kpc, zgodnie z którym skład i wartość spadku(odpowiednio: majątku) ulegającego podziałowi ustala sąd. Obowiązek ustalenia wartości majątku podlegającego podziałowi przez sąd jednoznacznie wskazuje na to, że sąd w tym postępowaniu nie jest związany wartością tego majątku wskazaną we wniosku. Co za tym idzie - nie mają w tej sprawie zastosowania art.25 i 26 kpc (w zw. z art.13§2kpc) - wobec szczególnej regulacji zawartej w przepisach postępowania nieprocesowego dotyczącej spraw o podział majątku dorobkowego (wspólnego). Konsekwentnie należy przyjąć jako podstawę ustalenia wysokości wynagrodzenia pełnomocnika wartość tego dzielonego majątku ustaloną w postępowaniu, a nie wskazaną we wniosku przez wnioskodawcę. W ocenie Sądu Okręgowego przy tym nie ma w tym zakresie zastosowania §4 ust.2 w/w rozporządzenia, bowiem przedmiot i zakres sprawy w jej toku nie uległ zmianie, a jedynie specyfika tego postępowania polega na tym, że jego częścią jest ustalenie wartości majątku podlegającego podziałowi.

Odnosząc te ustalenia do niniejszej sprawy podnieść należy, że wskazana we wniosku przez wnioskodawcę wartość majątku dorobkowego nie potwierdziła się w toku postępowania i z tego powodu nie jest możliwe przyjęcie jej jako wiążącej na potrzeby ustalenia wysokości wynagrodzenia pełnomocnika. Jakkolwiek w toku postępowania nie doszło do poczynienia przez Sąd ustaleń co do wartości spadku, ponieważ wcześniej strony zawarły ugodę, to jednak nie prowadzi to do wniosku o konieczności wzięcia jako podstawy ustalenia wynagrodzenia wartości wskazanej we wniosku. W ocenie Sądu Okręgowego za podstawę ustalenia wartości udziału w dzielonym majątku należy przyjąć treść zawartej przez strony ugody. W niniejszej sprawie jest to o tyle uzasadnione, że stanowiska wnioskodawcy i uczestniczki postępowania w toku postępowania były rozbieżne i sprawa trwała znaczny okres czasu. Tym samym przyjęta w ugodzie wartość udziału w majątku jest wiarygodna jako jego wartość realna. Skoro zatem wartość udziału w majątku wynosi 100 000zł, to podstawą ustalenia wysokości wynagrodzenia pełnomocnika jest §6 pkt 6 w zw. z §7 ust.1 pkt 10 w/w rozporządzenia. Powyższe zatem prowadzi do wniosku o prawidłowości zaskarżonego postanowienia.

Z uwagi na zakres zaskarżenia i jego kierunek przedmiotem ingerencji Sądu Okręgowego nie mogła być zasada przyjęta przez Sąd Rejonowy – a to przyznanie tego wynagrodzenia ze środków Skarbu Państwa.

Z tych powodów w oparciu o art. 385kpc w zw. z art.397§2kpc w zw. z art. 13§2kpc orzeczono o oddaleniu zażalenia. Oddaleniem objęto też wniosek pełnomocnika o zasądzenie kosztów zastępstwa wnioskodawcy w postępowaniu zażaleniowym, skoro pełnomocnik działał w sprawie we własnym interesie(co wynika jednoznacznie z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 7 lutego 2014r. o zmianie ustawy –Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U.2014.435), którym wprowadzono zmianę art. 394§1 pkt 9 kpc i art.394²§1 kpc.

SSR(del.)Ewa Buczek-Fidyka SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk